

lille privat Forhandling i en Vinduesforbydning; det har man jo før set, og det kunde vist have klaret dette vanskelige Spørgsmaal. Naar man skal have saa lange Møder her, maa man engang imellem være glad ved, at der kommer Lidt frem, man kan opmuntres Lidt ved, og det har derfor været mig en sand Tilfredsstillelse at overvære disse Forhandlingene i Aften hidtil.

Ordføreren (Holstein=Ledreborg):

Seg skal i Anledning af alle de Angreb, der ere fremsatte mod Medlemmer af Finantsudvalget og Finantsudvalget selv, tillade mig at sige, at jeg ikke tror, at Finantsudvalget har nogen Grund til at være fornærmet paa noget Medlem, endstige paa hele femten Medlemmer, fordi de slaa sig sammen og indbringe Endringsforslag, som de ere fuldt berettigede til at stille; men jeg tror paa den anden Side, at disse ærede femten Medlemmer heller ikke have Ret til at kræve, at Finantsudvalget saaledes skal staa paa Pinde for dem, at, naar de indlevere Endringsforslag om Morgenens, Finantsudvalget saa strax skal være i en Vinduesforbydning og have den Sag afgjort. (Suel: Forslagene bleve indleverede igaar Aftes Kl. 9!) Endringsforslagene skulde være indleverede iafte Kl. 9, men det ærede Medlem vil dog ikke, at vi skulle sidde her oppe paa en Dag, hvor der ikke er Møde, og vente paa det ærede Medlems Endringsforslag; altsaa den Anse er fuldstændig uberettiget. Det ærede Medlem kan ikke bebrejde Formanden for Finantsudvalget eller Finantsudvalget, at vi ikke have været her oppe iat og i Formiddags og ventet paa, at Nogen mulig kunde falde paa at stille Endringsforslag; det vilde være et fuldstændig uberettiget Forlangende, da vi dog ogsaa have Andet at gjøre end at sidde og vente paa saadanne Endringsforslag. Men deraf følger jo igjen dette, at Finantsudvalget ikke er istand til i denne Sag at vejlede Thinget, og at Thinget altsaa med Hensyn til disse Forslag maa handle efter, hvad der nu er fremkommet under denne Diskussion. Seg i ethvert Fald som Ordfører for Finantsudvalget har ikke noget som helst Mandat til at udtale mig om disse Forslag. Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning, at Finantsudvalget skulde have arbejdet i 6 Maaneder, en Bemærkning, som syntes at finde nogen Tilslutning fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), skal jeg villig erkjende, at dette ærede Medlem med alle de mange Sager, han har bragt frem under Finantsloven, har nogen Fortjeneste af den Grundighed, hvormed der er arbejdet iaar, og ærede Medlemmer ville ogsaa have set Frugten af vort Arbejde i en Masse „Samraad“. At disse Samraad ikke have ført til noget som helst Resultat og muligen heller ikke ville gjøre det, er en anden Sag; det vil vise sig i Fremtiden, om de ville affatte store Frugter, men i ethvert

Fald ville de have affat den Frugt, at der paa hver anden Side af Betænkningen er et „Samraad“, hvad de Herrer have kunnet læse sig til. Men iøvrigt var det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Suel) noget ulorrett i sin Regnemaade, naar han talte om 6 Maaneder, thi fra Begyndelsen af November til Begyndelsen af April er kun 5 Maaneder (Udbrydelse af Suel). Ja, „den Helt, der regner slet, er meget at beklage“, og det ærede Medlem burde ikke have angrebet Finantsudvalget for Ting, der ikke kunne lægges det til Last. Svad de Forslag altsaa angaar, der ere fremsatte fra ærede Medlemmers Side — det er nu kun to — da skal jeg ikke sige Noget derom; men jeg vil dog i Anledning af den Bemærkning, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds kom med angaaende Forslaget om en Bevilling til Professor Serichau, udtale, at det vistnok var en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem talte om den „Varme“, hvormed jeg havde bekæmpet det Forslag ved 2den Behandling, thi det var ikke filltet ved 2den Behandling. (Berg: Seg mente i Udvalget). Ja, da gaar jeg ud fra, at man ikke taler om, hvad der foregaar i Udvalget, og navnlig ikke om den gjensidige „Varme“, hvormed vi have arbejdet sammen; men jeg skal dog sige, da det ærede Medlem har fremdraget det og udfaster en Paastand, hvorefter det kunde se ud, som om jeg med Varme havde bekæmpet, at denne Kunstner fik en Hædersgave, at det ærede Medlem maa hufte mærkvaerdig fejl, thi det har jeg aldrig gjort; det er fuldstændig usandt, hvad det ærede Medlem siger. Seg har aldrig bekæmpet med „Varme“, at denne Kunstner blev belønnet med en livsvarig Hædersgave; men hvad jeg ikke har troet at kunne tilraade i Udvalget, var, at man forhøjede den Sum, der isfor var bevilget paa denne Konto, idet jeg ikke troede, at Finantsudvalget kunde tage paa sig at tilraade Thinget under disse Forhold og med de forøvrigt betydelige Forhøielser, vi havde tilraadet paa hele Konto VI, at gaa til yderligere Forhøielser paa de to første Numre af denne Konto. Det Standpunkt, jeg har indtaget, er altsaa rent finantsielt, og der er ikke Tale om, at Nogen fra vor Side og allermindst jeg skulde have bekæmpet, at vedkommende Kunstner fik denne livsvarige Hædersgave. Nu er Forholdet imidlertid et andet; nu er det ikke Finantsudvalget, der tager paa sig at tilraade en saadan Forhøielse; det er Thinget selv, der tager sin Beslutning i Genhold til Opfordring fra 15 ærede Medlemmer, der tro at kunne tilraade Thinget at gaa den Vej. Seg skal selvfølgelig, da jeg ikke har noget Mandat til at udtale mig derom, ikke gjøre det som Ordfører, men dog, for at enhver Tvivl kan falde bort, sige, at det er mit personlige Onske, at Forslaget maa gaa igjennem.

Den høitærede Indenrigsministers Bemærkning vedrørende Sæbryderen foranlediger mig til i Kort-